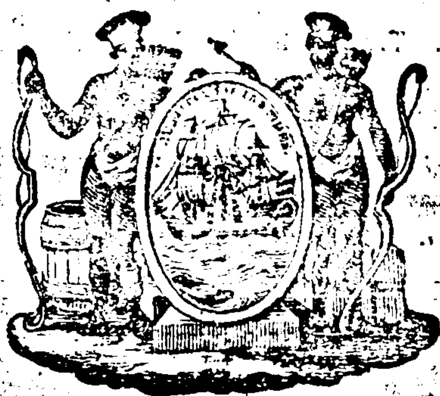
Ao. 1855. **No. 40.**

Dingsdag, **3 April.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 30 Maart 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 28n. dezer maand, is onder de nadere goedkeuring des Konings:

a. Aan den Heer J. D. Horst, wegens vertrek uit de divisie *Para* eervol ontslag verleend als Burger Kapitein dier divisie; en

b. Tot *Burger Kapitein* in opgemelde divisie benoemd, de oud Burger Kapitein J. H. Horstmann.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 30 Maart 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 29 dezer maand No. 367, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Heer G. T. Plunkett, verleend een *eervol* ontslag als 2e. Kommies bij de Administratie van Financien.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 April 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 31n. Maart jl. No. 375, is, onder meerder,

1o. Aan den Heer A. A. T. de Man, Administrateur van Financien, een buitenlandsch verlof verleend, voor den tijd van *een jaar*, ingaan op den 3n. dezer maand;

2o. ter voorziening in de dienst, gedurende dat verlof,

a. de interimaire waarneming van de functien van den *Administrateur van Financien*, met uitzondering van die sub § *c.* vermeld, opgedragen aan den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, den Heer A. Wildeboer, onder den titel van *waarnemende Administrateur van Financien*;

b. de interimaire waarneming van de betrekking van Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, opgedragen aan den Hoofd-Assistent te diens kantore, den Heer J. Ellis, onder den titel van *waarnemende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester*; en

c. bepaald, dat de Gouvernements Secretaris, of degene die met diens functien is belast, den Administrateur van Financien zal vervangen in het hoofdbestuur der opgehevene W. I. Bank.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 April 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 31 Maart j. l., is aan Jacob Hendrik Jacot des Combes, vergund, zich voortaan te noemen: *Jacob Hendrik Putscher.*

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 April 1855.

Namens den Heer Gouverneur, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* over deze maand is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* cent, zal moeten wegen *vijf* oncen en *een* lood.

En dat van *vier* cent *twee* oncen en *een* en *een half* Lood.

En is de prijs van het VLEESCH voor het 2e. kwartaal d. j. vastgesteld als volgt:

Het RUNDVLEESCH op 43 cent per pond.
» SCHAPENVLEESCH » 43 » » »
» VARKENSVLEESCH » 32 » » »

Wordende alzoo al de Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast zich daarnaar te gedragen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op aanstaanden DONDERDAG den 5den dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten, worden gesloten.

Paramaribo, den 2 April, 1855.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich, uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Op den 18 Maart ll., de slavin *Saratje*, aankomende S. Seelig nom. ux.

Op den 18 Maart ll., de slaaf *Cornelis*, aankomende M. L. Goede.

Op den 25 Maart ll., de slaaf *Robijn*, aankomende pl. *Goede Hoop.*

Terwijl sedert 1o. Februarij ll. nog als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Baron*, aankomende Koegestellen.

2o. De slaaf *Abuis*, aankomende den boedel J. C. Putscher.

3o. De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 30 Maart 1855.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen geheven worden der gedurende het *Tweede kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende Producten, zijn bepaald als: van

Arrowroot en *Gomma*	op *f*	10,00	per 100	pond.
Banannen	» »	0,25	»	bos.
Confituren	» »	1,50	»	stoop.
Huiden	» »	13,00	» 100	pond.
Kakao	» »	18,00	» 100	»
Katoen (*schoone*)	» »	26,00	» 100	»
Katoen (*vuile*)	» »	13,00	» 100	»
Koffij (*heele*)	» »	22,00	» 100	»
Koffij (*gebroken*)	» »	11,00	» 100	»
Koorn (*gepeld* in vat)	» »	2,00	» 100	»
Koorn (*ongepeld*)	» »	2,00	» 600	spier.
Kwassiehout	» »	1,00	» 100	pond.
Melassie	» »	25,00	» 100	gallon. de gallon berekend op 6 Ams. pinten.
Oranjeschillen	» »	10,00	» 100	pond.
Pindaas	» »	4,00	» 100	»
Rijst	» »	8,00	» 100	»
Rijst (*ongepeld of in de bast*)	» »	5,00	» 100	»
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hygrometer* en daarboven	» »	100,00	» 100	gall. de gall. berekend op 6 Amst. p.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	» »	50,00		
Schapen en *Geiten*	» »	3,00	»	stuk.

Suiker	op *f*	6,60 per 100	pond.
Tabak	» »	18,00 » 100	»
Toncaboonen	» »	50,00 » 100	»
Varkens	» »	6,00 »	stuk.
Vischlijm	» »	25,00 » 100	pond.

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie, in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde, met uitzondering van *Houtwaren*, welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, *den* 29 *Maart* 1855.

De Administrateur voornoemd,
A. DE MAN.

Militaire Nalatenschappen.

De Administrateur van Financien roept bij deze op al degenen die eenige wettige vorderingen hebben ten laste des boedels van den binnen deze kolonie op den 21n. October 1854 overleden Officier A. A. MELMER, om hunne rekeningen in blanco vóór 15 April ten zijnen burele in te leveren.

Paramaribo, *den* 2 *April* 1855.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Schutterij van *Paramaribo*.

De *Commissie van Doleantie* zal op Woensdag den 11 April e. k., des morgens ten 9 ure, in het lokaal boven de Hoofdwacht van de Schutterij, bijeenkomen, ten einde te beslissen op zoodanige bezwaren over Contributie voor de Schutterij, als behoudens artikel 24 en volgende van het Reglement voor de Schutterij van *Paramaribo* (G. B. 1835 No. 14) aan hare kennisneming mogten onderworpen worden.

Paramaribo, *den* 2 *April* 1855.

De President der Commissie voornoemd,
G. J. A. BOSCH REITZ.

Nieuwstijdingen.

Paramaribo, *den* 2 *April* 1855.

Met bijzonder genoegen deelen wij onzen lezers mede, dat het Z. M. onzen geëerbiedigden Koning behaagd heeft, bij besluit van 19 Februarij ll., aan de *Oost- en West-Indische Opvoedings Maatschappij* (van wier werkzaamheden en bemoeijingen wij meermalen melding hebben gemaakt), een blijk van vereerende onderscheiding te geven, door haren voorzitter, den heer G. L. Baud, tot *Ridder met de ster* van de orde der Eikenkroon, haar medelid en stichter, den heer D. J. H. Boellaard, tot kommandeur, en haren secretaris, den heer Mr. R. H. Arntzenius, tot Ridder van dezelfde orde te benoemen.

Wij houden ons overtuigd, dat dit bewijs van 's Konings waardering der pogingen tot bevordering van het welzijn der Oost- en West-Indische jeugd, tot een' nieuwen prikkel zal verstrekken, om de voormelde Maatschappij, bij voortduring, in de belangstelling en welwillende ondersteuning van ons publiek te doen deelen, en hare heilzame bedoelingen, door eene algemeene medewerking, de meestmogelijke vruchten te doen opleveren.

Z. M. Transportschip Prins *Willem Frederik Hendrik*, hetwelk, zoo als in ons vorig nommer is gemeld, bij Braamspunt was vastgeraakt, is Zaturdag middag weder vlot geworden, en zou, naar wij vernemen, den volgenden dag naar zee gaan.

Frankrijk.

Parijs, 18 *Februarij*.

De *Sentinelle du Jura* deelt het volgende uit de Krim mede:

» Een Russisch officier, Fransch sprekende als een Franschman en gekleed als Fransch genie officier, was er in geslaagd de Engelsche loopgraven binnen te dringen en na ze op zijn gemak bezigtigd te hebben, verliet hij ze door den *boyau*, die naar de Fransche loopgraven geleidt. De Fransche schildwacht liet hem, na de gebruikelijke formules, passeren.

» Het is gemakkelijker in onze loopgraven verdwaald te geraken dan in de straten van Parijs. Onze Rus was genoodzaakt teregtwijzingen te vragen om uit dien doolhof te geraken. Hij sprak alzoo een Zouaaf aan, die met zijn geweer op den arm heen en weder wandelde. » Eerste loopgraaf regts, zeide de Zouaaf, tweede links al regtuit, zevende *boijau* links, dan nog vier pas en ge zijt teregt. Buitendien als ge eene hartsversterking voor mij betaalt, breng ik u buiten de loopgraven." — » Wel neen, hervatte de officier, ik kan den weg nu wel vinden; gij zijt vrij; ziedaar hebt ge iets om op mijne gezondheid te drinken." En tegelijkertijd bood hij den Zouaaf een Napoleon aan. » Geen valsch spel, antwoordde de Zouaaf, de wachtpost verlangt kennis met u te maken." — De officier ziet zich herkend, hij ontkende tot dat eindelijk de Zouaaf hem de punt van zijn bayonet op de borst zet. » Versta mij wel, ik heb twee honderd Napoleons in mijn zak, breng mij buiten de retranchementen." — » Kameraad, ik heb een kogel in mijn geweer, niets belet mij ze te nemen, zonder ze te ontvangen. Zijt ge Menchikoff?" — » Neen!" — » Kunt gij de stad en den geheelen winkel overleveren?" — » Neen." — » Op weg dan."

De Russische officier, die, door den Zouaaf herkend was, omdat er een smal rooden boordsel aan zijn Fransche officiers-uniform ontbrak, werd op Engelsche wijze opgehangen.

Rusland en Duitschland.

I.

De *Revue des Deux Mondes* bevat onder bovenstaand opschrift een belangrijk artikel, waarin Ruslands streven om buitenlandschen invloed in zijn eigen land te weren en daarentegen eigen invloed in andere landen, en vooral in Duitschland, te verwerven en te onderhouden, gepaard met eenen geest van onverdraagzaamheid, op duidelijke wijze en op historischen grondslag uiteengezet wordt. Om de belangrijkheid van het onderwerp, dubbel belangrijk in den tegenwoordigen tijd, laten wij het een en ander hieruit volgen.

De schrijver splitst zijn onderwerp in twee deelen; het eene voert den titel: *De Duitschers in Rusland* en het andere *De Russen in Duitschland*.

De schrijver begint met te wijzen op de afscheiding van Rusland reeds sedert de vroegste tijden, van alle beschaving, die in het westen van Europa plaats had of wortel schoot. Terwijl namelijk de Germaansche en Romaansche volksstammen, oogenschijnlijk steeds verdeeld, tot een eendragtig doel zamenwerkten, dat den grond legde voor de beschaving van Europa; terwijl Karel Martel, daardoor geholpen, de invallen der Arabieren te keer ging; terwijl Karel de Groote, die reeds het liberale Europa vertegenwoordigde, de laatste woeste Germaansche horden tot zachtere gevoelens wist te brengen; terwijl ditzelfde liberalismus later de gevaren der roemrijke kruistogten trotseerde, en voortaan van hare onafhankelijkheid verzekerd, eene getemperde monarchie grondvestte, die in de Oostersche maatschappijen evenzeer onbekend was als bij de Heidensche oudheid, — terwijl de Germaansche en Romaansche Volkeren, dat groote werk ten uitvoer bragten, onthield zich een ander volk in Oostelijk Europa, van elke deelneming aan de bloedige worstelingen of de zedelijke overwinningen onzer vaders. In het begin der 18de eeuw trad Rusland echter plotseling, door het genie van zijnen keizer Peter I, te midden dier wereld, welke zich zonder zijne hulp geconstitueerd, die het als het ware niet gekend had; en al spoedig bekroop het de lust om er als meester over te gebieden. Het trad in deze vrije Romaansch-Germaansche maatschappij met zijne begrippen van godsdienstige en staatkundige autocratie. Men kan dit dus aanmerken als hetzelfde antagonisme, dat de invallen der Arabieren in de 8ste eeuw ten gevolge had; het is de invoering van dien ouden Oosterschen geest in Europa, tegen welke de geheele historie van het Westen een roemrijk protest is. Van daar dan ook, dat een zeker schrijver te regt uitroept: » Amerika is als het ware eene verlenging van het Westelijke Europa; en wij zijn inderdaad digter bij New-IJork of Lima dan bij Kiew of Smolensko."

Langen tijd is die verandering in Ruslands staatkunde om een overheerschenden invloed in Europa te verwerven, en voornamelijk in Duitschland, waaraan het zoo gevaarlijk grensde, en waartoe Pieter I den spoorslag heeft gegeven, in Duitschland zelf onopgemerkt gebleven. De grond ligt voor de hand. Het was afkeer van Frankrijk, dien men door allerlei middelen, waaraan Rusland wel het minste vreemd is gebleven, heeft pogen in te boezemen en te onderhouden. Om het gevaar, dat Duitschland aan de boorden der Oostzee of aan den Donau dreigde, niet te zien, trachtte men het diets te maken, dat het gelegen was aan den anderen kant van den Rijn. Men wees het op den Elzas en Lorraine, met het doel om het Lijfland, Esthland en Koerland te doen vergeten, die nog immer tot Duitschland behoorden èn door taal, èn door overleveringen, èn door intellectuele en morele beschaving. Sedert de Fransche omwenteling is de Russische propaganda vooral werkzaam: het zijn Russische vorstinnen; die den geest haars lands aan alle Duitsche hoven overbrengen; het zijn Oostenrijksche en Pruissische officieren, die titels en dikwijls geschenken van den Czaar ontvangen; het is eene Russische partij, die zich bijna in elke Duitsche stad vestigt; het is eene onvermoeide policie, die zoowel in de lagere als hoogere kringen der Duitsche maatschappij verkeert, en die de taak heeft, om Duitschland Russisch-gezind te maken en de Russische autoriteiten te waarschuwen; het zijn eindelijk Russisch-gezinde dagbladen, die in Oostenrijk, in Pruissen, in Beijeren en aan de oevers van den Rijn verschijnen, en wier artikelen de publieke opinie moeten leiden.

Ongetwijfeld droeg de omgang, dien Rusland onwillekeurig met Duitsland verkreeg door het verbazend groot aantal Duitschers, dat zich reeds vroegtijdig in Rusland vestigde, daartoe niet weinig bij. De Duitsche landverhuizing werd vooral aangemoedigd door Peter I. Een tal van Duitsche geleerden vestigde zich onder zijne regering in zijn rijk. Doch de Duitschers, in Rusland aangekomen, behielden weinig van hunnen oorspronkelijken geest. Hoewel zij, hetgeen uit den aard der zaak volgde, in gedurigen strijd leefden met de oud-Moscovische aristocratie, werden zij niettemin Russen, Peter I zou bovendien ook niet gewild hebben, dat zij of hem of zijn rijk beheerschten. Hij bediende zich van hen, en evenzeer als hij de beul zijns

volks geweest is, om zijne onderdanen te beschaven, was hij de beschermer der vreemdelingen, ten einde zich van hen als werktuigen zijner magt en overheersching te bedienen. Dezelfde staatkunde werd ook onder de opvolgende vorsten gevolgd. Men voelde, dat de Duitschers noodzakelijk waren voor Rusland. De keizerin Anna wilde door een streng voorbeeld — de straf der Dolgorouki's — de Russen gewennen om Duitschers met de eerste staatsambten bekleed te zien. En geen wonder, zij wist dat zij dit ter uitbreiding van Ruslands magt en invloed gerust kon doen. De hertog van Biren en de maarschalk van Beijeren, beiden Duitschers van geboorte, hoezeer ook met haat voor de Moscovische partij bezield, deden oneindig veel voor Rusland. De laatste vooral arbeidde meer dan iemand aan de overweldiging van Rusland. Zijn naam dient vooraan op de lijn geplaatst te worden der vreemdelingen, die er het hunne toe hebben bijgedragen om den overwegenden invloed van Rusland in Europa te grondvesten. De militaire organisatie van Rusland is, onder anderen, zijn werk. De Russen kunnen trotsch op hem zijn, maar Duitschland niet. Zijne betrekkingen met Maria Theresia en Fredrik II dienden hem om zich in de binnenlandsche aangelegenheden van Oostenrijk en Pruissen te mengen. Hij is de eerste, die de Russische regering het denkbeeld heeft ingegeven van een soort van protectoraat over de Duitsche staten. Men ziet dus, dat als er sprake is van de oud-Russische partij, met welke de vreemdelingen aanhoudend in strijd leefden, en die hen steeds dwarsboomde, Duitschland weinig reden heeft, de nederlaag dier partij te wenschen, want zij heeft immer gestrekt, om Rusland magtiger te maken ten nadeele van Duitschland, zijn invloed uit te breiden, en de onverdraagzaamheid, hiermede ten naauwste verbonden, aan te kweeken.

In de keizerlijk-Russische Almanak van 1837 vindt men op de 600 hoofd-dignitarissen des rijks, 130 Duitschers: »Indien," zegt een schrijver op weemoedigen toon, »die Duitschers niet zulk een buigzaam karakter hadden, indien zij niet steeds onverschillig geweest waren voor de belangen van hun eigenlijk vaderland, indien zij hunne nationaliteit niet zoo spoedig vergeten hadden, dan zou men kunnen zeggen, dat de Duitsche denkbeelden thans in Rusland zegevieren. Wat zou Rusland b. v. niet geworden zijn met 130 Engelsche dignitarissen.

De plaatsen, waar de Duitsche invloed behouden is gebleven, zijn verre van het hof verwijderd, ver van het tooneel der staatkunde en der gebeurtenissen. Aan de oevers der Wolga, in de oude Turksche provincien, in Bessarabie, in de Krim en verder, ten noorden en zuiden van den Kaukasus, zijn een aantal kolonien van Pruisische en Zwabische boeren, die gehecht blijven aan hunne godsdienst en gewoonten. Indien men tegenwoordig eenigen Duitschen invloed in Rusland zoekt, dan is het daar dat men die vindt in al zijne zachtaardigheid en morele handelingen. Catharina II lokte eene groote schaar dier Duitsche landbouwers uit Hessen, Wurtemburg en Saksen in haar land door haar besluit, volgens hetwelk alle Duitsche landlieden die zich in Rusland kwamen vestigen, van de militaire dienst vrijgesteld zouden zijn. Die landlieden kwamen zich bijna allen aan de beide oevers der Wolga nederzetten. Zij verdeelden zich daar in familien-groepen, en deze landbouwers-kolien maken thans reeds een aantal van meer dan honderd dorpen of vlekken uit, die alle meer dan duizend inwoners tellen. In Bessarabie en de Krim, waar de kolonien bevolkt zijn door Lutheranen en Katholieken, is hun aantal nagenoeg even groot. In de vlakten van den Kaukasus zijn ze hoofdzakelijk bevolkt door Pruissische Mennonieten. De regelen waaraan deze landlieden van wege de regering onderworpen zijn, zijn veel vrijgeviger en zachter dan die de Russische landbouwers zijn opgelegd. Zij hebben het grootste deel der vrijheden behouden, waardoor men hen eertijds naar het land gelokt had. Volgens het eenparige getuigenis der reizigers, bieden al die kolonien een model van regelmatigheid en werkzaamheid aan; de rijkste zijn die aan de Zee van Azof, waar de landbouwers dikwijls kudden hebben van twintig duizend stuks vee.

Men begrijpt ligtelijk, dat Rusland toegevend is jegens deze vreedzame bevolking, die zijne woestijnen in vruchtbare akkers herschept en zijne Tartaren beschaaft. Deze verdraagzame handelwijze is een uitvloeisel van zijne staatkunde, die hoogst onverdraagzaam is. Een duidelijk bewijs van dit laatste is zijne handelwijze jegens de Lutheranen in de steden, en vooral in de Oostzee provincien, waar alles wat van den eigenlijken Duitschen geest overgebleven is, het voorwerp is van eene hardnekkige vervolging, die voornamelijk dagteekent van het jaar 1838. In weerwil der overeenkomsten en tractaten van 1710, 1721 en van 1743, waarbij aan de Protestanten der Duitsche provincien de vrije uitoefening van hunne godsdienst werd gewaarborgd, werd in dat jaar een Grieksche bisschop in de hoofdstad van Lijfland geinstalleerd. Die vestiging werd in den beginne weinig opgemerkt, en inderdaad scheen die waardigheid in de eerste tijden niets anders te zijn dan eene sinecure; maar al spoedig werden Lijfland, Esthland en Koerland overstroomd met Russische zendelingen, die er op uit waren om de boeren te bekeeren; en bij het misgewas in 1841 was het hun niet moeijelijk in de ellende der landlieden een steun te vinden voor hunnen bekeeringsijver. De zendelingen des bisschops verklaarden, dat, wanneer de ongelukkige boeren aan de Oostzee eenmaal de Grieksche godsdienst omhelsd hadden, zij later overgebragt zouden worden naar de meer vruchtbare oorden van Zuidelijk Rusland, waar zij geen belastingen noodig hadden te betalen. Een hevige tegenstand was het gevolg dier handelwijze, die zoo hoog liep, dat de regering het raadzaam achtte, om troepen daarheen te laten oprukken. De worsteling begon hierop in 1845 op nieuw, maar toen waren het geen heimelijke oogmerken meer, die Rusland bezielden; de Russische geest verklaarde openlijk het voornemen der regering, om alle nationale elementen in de Oostzee-provincien uit te roeijen, even als men ten dier tijde in Polen handelde, door de verdrukking der Katholieken.

De Oostzee-provincien hadden tot dusverre haren titel van hertogdom behouden. Doch van dien tijd af kwam zij in de officiele indeeling van het rijk voor en waren zij niets meer dan eenvoudige gouvernementen. Men viel dadelijk de oude gebruiken aan: de Duitsche maat en munt, zoo gemakkelijk voor de handelaren in hunnen omgang met Pruissen, moesten opgegeven worden voor Russische maat en munt. In 1846 moest het oude Germaansche regt, dat op zulk eene godsdienstige wijze sedert eeuwen behouden is gebleven, plaats maken voor de Russische wetten met hare barbaarsche straffen. Geen enkel Duitscher kan er voortaan de betrekking van leeraar en schoolmeester vervullen, indien hij niet de bewijzen levert van de Russische taal volkomen te kennen. Eindelijk werd eene Grieksche kerk te Riga gebouwd, en weldra betoonde het aanzienlijk aantal proselieten, dat men aldaar vond, aan, met welk eene vermetelheid en goed geluk de Russische zendelingen werkzaam geweest waren. Volgens eene berekening hebben zij in weinige jaren reeds zestienduizend Lijflanders en Koerlanders tot hunne kerk overgehaald; terwijl een bevoegd beoordeelaar schrijft, dat de tijd niet meer ver af is, dat het Luthersche geloof uit die provincien geheel verdwenen zal zijn. Om dit te bewijzen, zij het genoeg aan te merken, dat den Lutherschen leeraar, die zijne onderhoorige geloofsgenooten tegen de verleidelijke aanzoeken der zendelingen van de Grieksche kerk waarschuwt, strenge straffen wachten, en indien hij bekeerden tot zijne kerk terugbrengt, dan moet hij zijne zegepraal in de mijnen van het Ural gebergte boeten. Die vervolging en onverdraagzaamheid strekken zich almede uit op het gebied der wetenschappen. De hoogeschool te Dorpat, die voor het middenpunt gehouden wordt van den Duitschen geest in de Oostzee provincien, ondervindt daarvan de treffendste voorbeelden. De Russische partij aarzelt niet openlijk te verklaren, dat de Russische geest thans sterk genoeg is, om de voogdijschap der Duitsche wetenschappen af te schudden. Keizerlijke decreten gelasten, dat de Russische taal de officiele taal dier hoogeschool zij. De studenten, die geen Russisch kennen, worden niet op de rol toegelaten. Wat het lot der wetenschappen in dezen stand van zaken is, laat zich gemakkelijk begrijpen. Hoogleeraren en studenten geven zich beide de moeite, de eersten om zich niet al te belagchelijk in de Russische taal uit te drukken, de anderen om slechts eene enkele gedachte of feit van al hetgeen zij hooren of zien op te vangen. Na aldus zich eerst aan Duitschlands bron gelaafd, na zooveel schitterende mannen naar zich toe gelokt en zooveel Duitsche elementen in zich opgenomen te hebben, stelt Rusland, in één woord, thans alle pogingen in het werk, om de laatste overblijfselen van dit alles te vernietigen.

Grondstoffen voor Papierbereiding.

Er worden thans in Engeland ernstige pogingen in het werk gesteld om voor de grondstoffen, die Rusland tot dus verre het voorregt had aan Brittanie's industrie te leveren, andere in de plaats te stellen, die weinig bekend, of tot nu toe verwaarloosd zijn, doch die, naar men verzekert, zich zeer goed tot dezelfde doeleinden leenen. De *Roijal Societij of Arts* heeft het initiatief tot deze proeven genomen, welke allezins der aandacht overwaardig zijn. In een geacht blad leest men dienaangaande het volgende:

Uit verschillende onderzoekingen met vlas genomen, blijkt b. v. dat, indien de cultuur van deze tot spinnen geschikte plant nog niet in Ierland die ontwikkeling heeft bekomen, die voldoende is voor het binnenlandsch verbruik, zij niettemin met goed gevolg overgebragt kan worden naar eenige der Britsche kolonien, die daardoor reeds zeer spoedig in staat zouden worden gesteld in de behoeften van het moederland te helpen voorzien. Onze bezittingen, en voornamelijk die in Oost-Indie, brengen in overvloed de meest verschillende tot spinnen geschikte grondstoffen voort; in eene belangrijke memorie van den heer Simmonds, door dezen aan de *Societij of Arts* in November 1854 ingezonden, worden deze verschillende soorten opgenoemd met eene daarbij gevoegde beschrijving. Volgens den schrijver dier memorie, is de Indische Archipel, het schiereiland Malacca daaronder begrepen, een der gedeelten der wereld, waar de meeste boomen en planten worden gevonden, wier bast of vezelen met voordeel, niet alleen het vlas en de hennep, maar zelfs de zijde kunnen vervangen.

Onder de vezeltjes, die Indië oplevert

en door den heer Simmonds opgenoemd worden, als geschikt tot het fabriceren van touwwerk of papier, moet vooral de bast van den *baru-baru*, gerekend worden waarvan zich de Maleijers bedienen, alsmede de stengels van de weegbree, de *pita* op Manilla, de gewone *tinguin*, en *oeroe*, de *maloös*, de verschillende soorten van *resteo* aan de Kaap de Goede Hoop, enz. Dr. Hunter schijnt te Madras geslaagd te zijn in de bereiding der vezels van de aloë, van *yucca* en van de de *maroal*. Hij verzekert dat de laatstgemelde plant vezels geeft, die de voorkeur verdienen boven het vlas. Bovendien heeft dr. Hunter uit andere gelijksoortige planten, die te Madras voorkomen, een zijdeachtigen draad verkregen, die van eene zoodanige fijnheid is, dat de dames, volgens zijne verklaring, zich daarvan bedienen voor borduur- en haakwerk.

De heer Francis Burke, regter in de kolonie Monserrat (de Antilles), zou nog gelukkiger geweest zijn in zijne proeven. Hij is de uitvinder eener kleine machine tot het schoonmaken der vezels der weegbree, waardoor hij een draadje verkrijgt van bewonderenswaardige blankheid en van eene lengte, driemaal grooter dan van vlas, dat, volgens zijne verklaring geschikt is tot de fabricatie van alle soorten van weefsels.

Het eiland Ceijlon moet niet minder bedeeld zijn met planten, tot spinnen volkomen geschikt. De heer Simmonds onderscheidt daaronder vooral de *Kittoal* of getakte palmboom (*caryota urens*), wiens zwarte vezels zoo sterk zijn, dat de inboorlingen er touwen van maken, om er de oliefanten en buffels mede zamen te binden. Deze vezels zijn ook zeer dienstig tot het vervaardigen van harde schuijers, manden, zakken en van alle voorwerpen, voor welker vervaardiging men tegenwoordig paarde- en zijdehaar van varkens en wilde zwijnen bezigt.

De *nehinda* (*zanseveria zeylanica*), de *muddar* (*calotropis gigantea*) kunnen, volgens het zeggen van den heer Simmonds, behalve dat zij zeer goede eigenschappen bezitten, die haar tot spinnen geschikt maken, zeer voordeelig tot papier gebruikt worden; doch de planten op het eiland Ceylon, die de beste pap geven, zijn de *ginda triocephala*, de *ficus papyrifera* en de witte maluwe. Deze voortbrengselen leveren zeer goede stoffen op een tijd, dat men, gelijk nu, zoo zeer klaagt over de zeldzaamheid en den hoogen prijs der lompen.

Er zijn nog andere voortbrengselen onder de keerkringen, die met niet minder voordeel de leemten schijnen te kunnen aanvullen, die door de sluiting der Russische havens op onze markten ontstaan. Zoo heeft, wat namelijk het smeer betreft, de groote kaarsen-fabriekant te Londen, de heer Wilson, een octrooi bekomen tot vervaardiging van een plantaardig smeer, dat hij van Borneo trekt. Een koopman te Liverpool is er insgelijks in geslaagd om uit het smeer uit bestanddeelen getrokken, waarvan men tot dus verre nog bijna in het geheel geen gebruik heeft gemaakt, eene zeep te vervaardigen van goede hoedanigheid, welk smeer zesmaal minder kost dan het Russische. Aan de Kaap krijgt de cultuur van den wasachtigen mirtenboom (*candle Berry myrtle*). dat een uitmuntend was geeft, tegenwoordig veel uitbreiding. Men telt, in de Engelsche bezitting van Noord Amerika en van den noordelijken Archipel een groot aantal struiken, wier bezien almede tot denzelfden tak van industrie gebezigd kunnen worden. Maar voornamelijk zijn het de dierlijke vetsoorten, uit la Plata afkomstig, die bestemd zijn om de Russische gelijksoortige bestanddeelen te vervangen; en zonder twijfel zal de tegenwoordige staat van zaken wel het zijne er toe bijdragen, om aan de vetsmelterijen in die streken grooter uitbreiding te geven en daarin verbeteringen aan te brengen.

Wat de olie- en harsachtige planten betreft, die de Engelsche industrie uit de transatlantische streken kan trekken, hieromtrent bevat de memorie van den heer Simmonds eene naamlijst, die door haren rijkdom en hare verscheidenheid verbaast. Ook in dezen tak van industrie neemt het eiland Ceylon de eerste plaats in. De *Sethia Indica*, die oorspronkelijk van dat eiland komt, geeft eene vloeibare teer, die de inboorlingen gebruiken voor pek, om het hout hunner vaartuigen harder te maken en te conserveren.

De olie van de *litsea sebrifera*, van de *kekune* en de *illepé*, kan zeer goed tot verlichting aangewend worden. Eindelijk wordt die van de *bassia latifolia* in Indie als de uitmuntendste compositie van de zeepgeacht.

De toenemende uitbreiding van den onderzeeschen telegraaf geeft een groot gewigt aan de ontdekking van alle harsachtige grondsoorten, die de eigenschappen van de gutta percha bezitten, welk voortbrengsel duurder moet worden, naar mate het zeldzamer wordt. Gelukkiglijk is er overvloed van gelijksoortige stoffen. Reeds heeft men in Indie twee en twintig plantensoorten geteld, die eene harsachtige gom geven, welke geschikt is voor dezelfde doeleinden, als waarvoor de gutta percha gebruikt wordt. De *ficus elastica*, afkomstig uit de provincie Assaca, de *urceola*, uit Scinde, de *euhorbia cattamundos* en de *cola* van het eiland Ceylon, kan men onder anderen daartoe rekenen.

De Antilles, Brazilie, de republiek Costa Rica en de landengte van Panama bezitten almede onberekenbare rijkdommen van gelijksoortige harssoorten.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 31sten Maart, het schip *Louisa Christina*, kapt. L. C. Peters, naar Amsterdam, lading; 647 vaten Suiker 889,297 pond, en 10 balen schoone Katoen 3315 pond.— Passagiers: de Heer A. A. T. de Man en minderj. kinderen T. A. en H. de Man, de Heeren L. J. Braam, J. P. K van Moorsel en echtgenoot. de wed. H. J. Braam en de minderj. E. J. en G. H. Lijon.

Den 2den dezer, het schip Plata kapt. J. H. Henning, naar Amsterdam, lading: 289 vaten Suiker 376,105 pond, en 16 balen schoone Katoen 5260 pond.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Anna, kapt. Schill, adres bij M. D. Huidekoper.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Wijnanda Lucretia, kapt. de Jong, adres bij Gisius & Co.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**